

Wachten op Elsbeth...

Hilarische ontroerende tragikomedie

door

JACQUES VRIENS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WACHTEN OP ELSBETH** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACQUES VRIENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2008 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

De drie zussen:

- Renate
- Katja
- Elsbeth

En verder:

- Simon, man van Katja
- Alfons, man van Renate

Katja en Simon zijn redelijk in goede doen. Dragen dat ook uit.
Alfons en Renate zijn wat alternatiever, tamelijk soft.
Elsbeth is de ongetrouwde oudste zus.

DECOR:

Vakantiehuisje dat er tamelijk simpel uitziet. Vakantiehuisje anno 1975. Een bankje, laag tafeltje, fauteuil, kastje, kapstok. Rechts of links tegen de muur eettafel met vier stoelen. Ergens in een hoek staat een vijfde stoel. Achter het toneel bevinden zich links drie slaapkamers en douche/toilet en op rechts een keukentje

Scène 1

Renate, Alfons, Katja en Simon komen binnen. Katja komt als eerste binnen, kijkt om zich heen en mompelt iets van 'wat een shitzooi'. Haar gezicht spreekt boekdelen: ze vindt het huisje maar niks. Ze draagt een beauty case en ploft neer op de bank nog met haar jas aan. Blijft daar chagrijnig zitten kijken. Als iemand even niet op haar let, haalt ze uit de beauty case een zakflacon met drank en neemt snel een slok. Dit doet ze vaker, wel zo onopvallend mogelijk. Katja wordt gevolgd door Renate en haar man Alfons. Alfons draagt een rugzak en twee slaapzakken. Als laatste komt Simon binnen met koffer. Hij heeft kennelijk al een tijdje lopen zeulen met de koffer en heeft een krant in zijn hand. Kwakt de koffer neer, veegt zweet van zijn gezicht, blijft in de deuropening staan en kijkt hoofdschuddend rond.

RENATE: Wat een enig huisje! Eéééénig!

SIMON: Nou....

RENATE: Het is... hoe zal ik zeggen. Gewoon... heel basic. Back to earth, zeg maar.

SIMON: Dat kun je wel zeggen, ja. Verdomd basic.

RENATE: Wat gek, Elsbeth is er nog niet?

ALFONS: Ze had toch allang hier moeten zijn. (*geïrriteerd*)

SIMON: Die komt heus wel. Je weet: Elsbethje is nooit op tijd.

ALFONS: Afspraak is afspraak.

SIMON: Voor jou ja.

ALFONS: Zullen we dan maar vast de kamers verdelen?

SIMON: Doe nou eens even rustig aan jongen. Niet zo gestresst. We hebben een vrij weekendje. Die kamers komen straks wel.

ALFONS: Nou ik vind het wel prettig als we dat vast geregeld hebben.

RENATE: (*lacherig*) Alfons wil altijd graag weten waar hij aan toe is.

SIMON: Nou dan zou ik zeggen: kerel ga je gang. Volgens mij liggen onze suites die kant uit. (*Alfons met rugzak en slaapzakken af*)

RENATE: Wat een fijn huisje. Kun je nagaan: Ik was nog even bang dat Elsbeth haar vijftigste verjaardag wilde vieren in zo'n een huisje van Centre Parcs of zoiets. Met van die nep Zwitserse chaletjes en een tropisch zwembad vol gillende kinderen. Ik moet er niet aan denken! (*hangt haar jas op*)

SIMON: Ik zou nu best even een duik willen nemen in een tropisch zwembad .

RENATE: (*tamelijk betuttelend*) Ja, maar jij en Katja zijn ook echt van die luxe beesten.

KATJA: (*knorrig*) Hoezo Luxebeesten?

RENATE: Dat bedoel ik helemaal niet negatief hoor...

KATJA: O nee...

RENATE: (*quasi opgewekt*) Natuurlijk niet Katja. Ik bedoel: jullie zitten zomers op Kreta in een of ander chique hotel en dat gun ik jullie van harte, echt waar. Maar als jullie daar in zwembad liggen, dan lopen Alfons en ik ondertussen een lange afstandspad. Dat is heel andere koek.

KATJA: Jullie liever dan ik. (*Alfons op*)

ALFONS: Zo dat is geregeld. Ik heb de slaapzakken al uitgerold. Is Elsbeth er al?

SIMON: Slaapzakken?

ALFONS: Ja, Elsbeth heeft toch gezegd dat we onze slaapzakken mee moesten nemen

SIMON: Oh, dan hebben we een probleem.

KATJA: Wij hebben geen slaapzakken.

ALFONS: Ik denk dat jullie hier wel ergens lakens kunnen huren.

KATJA: Hier???

ALFONS: Ja er hing op dat kantoortje bij de ingang een bordje: beddengoed te huur.

RENATE: Wij hebben in elk geval twee hele goede slaapzakken. Moet je wel hebben met lange afstandswandelingen.

SIMON: Ik moet er niet aan denken: uren lopen met een zware rugzak en ook nog je eigen slaap-enveloppe meeslepen.

ALFONS: (*quasi vrolijk, slaat Simon op zijn schouder*) Luxe beest, (*Katja steekt haar middelvinger naar hem op, hij ziet het niet*) voor jou is het pad van je hotelkamer naar de rand van het zwembad al een lange afstandspad, hè Simon!

SIMON: Ja én van de parkeerplaats naar dit huisje. (*gooit jas ergens neer*) In Centre Parcs mag je de auto gewoon naast de deur zetten, Maar hier sleep je je het lazeres. Minstens een kwartier lopen. Very basic.

ALFONS: Simon, je slaat de spijker op de kop. Renate en ik hebben een keer in zo'n Centrum Parcs-ding gezeten. En toen zei ik de éérste dag al tegen Renate: dit doen we nooit meer. Het leek wel of je vakantie hield op een parkeerplaats.

SIMON: Nou als ik kinderen zou hebben, dan wist ik het wel. Op naar Centrum Parcs, ze daar meteen dumpen in het tropische zwembad en Katja en ik op de kant met een vette Pina Colada. Maar ja, we hebben geen kinderen, hè.

KATJA: Gelukkig niet.

ALFONS: (*grappend*) En wij hebben ze ook niet. Dus geen enkele reden om naar zo'n...

KATJA: (*abrupt onderbrekend*) Waarom niet?

ALFONS: Hè...wat?

KATJA: Waarom hebben jullie geen kinderen?

ALFONS: (*even van slag*) Dat vraag je nu ineens... zomaar plomp verloren... ik bedoel... dat heb je nog nooit ... eeeh...

SIMON: Toe nou jongens, we zijn hier om de vijftigste verjaardag van Elsbeth te vieren en niet om te praten over het nageslacht dat we niet hebben.

ALFONS: Nee Simon, ik ga dit onderwerp niet uit de weg... als Katja dit zonodig moet benoemen....

SIMON: Kom op Fonsje, niet zo serieus... we hebben een feestje. Jullie zus Elsbeth wordt vijftig!

ALFONS: Het was voor ons een heel bewuste keus, hè Renate!

RENATE: (*tegen Katja*) We wilden geen kinderen in deze onzekere wereld zetten. Deze wereld vol oorlog, haat en milieuvervuiling. Trouwens, waarom hebben jullie eigenlijk geen kinderen?

SIMON: Hè jongens, hou nou op.

RENATE: Nee, zij begon over kinderen. Ik heb het nooit willen vragen, omdat ik dat te pijnlijk vond.

KATJA: Hoezo, te pijnlijk?

RENATE: Als je het dan persé weten wil: moeder vertelde mij ooit dat jij en Simon geen kinderen konden krijgen.

SIMON: Aha, jullie moedertjelijef heeft weer eens zitten roddelen. God hebbe haar ziel. Het is toch ook altijd hetzelfde: moeders regeren zelfs over hun graf heen.

ALFONS: Vooruit allemaal, we houden er nu over op. Dit is ons vrije weekendje.

KATJA: Maar Renate begon over kinderen.

RENATE: Nee jij, Katja!

KATJA: Jij had het ineens over een tropisch zwembad vol gillende kinderen.

ALFONS: (*hoofdschuddend tegen Simon, lachend*) Het blijven zusjes, hoe groot ze ook zijn. Vijf minuten bij elkaar en alweer ruzie.

KATJA: (*wijst naar Simon*) Zijn zaad was niet goed.

ALFONS: Eeh... wat zeg je?

KATJA: Zijn zaad was te slap en de rest ook.

SIMON: Dames en heren, dank u wel voor de aandacht, ander onderwerp graag.

RENATE: Waar blijft Elsbeth eigenlijk? Ik begin nu toch ongerust te worden.

ALFONS: Ze had allang hier moeten zijn.

KATJA: Die is vast weer verkeerd gereden.

SIMON: Die neemt altijd de verkeerde afslag. Verdwaald om de haverklap.

ALFONS: Tja, eigenlijk is Renate ook een beetje verdwaald in het leven.

KATJA: Alsjeblieft Alfons, we gaan dit weekend niet soft doen. Beetje basic, weet je wel.

RENATE: Ik denk wel eens: als Elsbeth eerder was geboren, was ze vast non geworden.

SIMON: Klinkt niet gek, zuster Elsbeth.

KATJA: Weten jullie wat nonnen altijd zingen? (*zingt*) 'Sie werden niemals aus einander gehen....'

RENATE: Hè Kat, doe niet zo grof.

ALFONS: Het is inderdaad niet erg subtiel van je, Katja, maar ik snap wat je bedoelt. Elsbeth heeft er voor gekozen om alleen te blijven. Sommige mensen kiezen daarvoor En ik vind dat hun goed recht. Het is niet aan ons om daar een oordeel over te hebben.

RENATE: (*enthousiast*) Maar ze heeft vroeger wel een paar echte vriendjes gehad, hoor....

KATJA: Eentje...

RENATE: Nee meer, dat weet ik zeker.

KATJA: Wel nee...

RENATE: Wel ja, haar eerste vriendje was zelfs onze buurjongen. Hoe heette die ook alweer?

KATJA: Karel.

RENATE: Ja die, daar had ze toch wat mee?

KATJA: Ík had wat met Karel.

RENATE: Dat kwam veel later, toch? Eerst heeft Elsbeth een tijdje met hem gegaan.

KATJA: Een maand, ja.

RENATE: Nou ja, dat doet er ook niet toe. Het is al zolang geleden.

KATJA: We hebben slaande ruzie gehad over Karel.

RENATE: Ja nu het zegt... dat was wel heel zielig voor Elsbeth.

KATJA: Daar gaan we weer...

ALFONS: Maar Katja, je zei daarnet dat Elsbeth in elk geval wel één echt vriendje heeft gehad.

SIMON: Hè jongens, kunnen we hier alsjeblieft over ophouden.

KATJA: Het was een neger.

ALFONS: Hè?

KATJA: Dat vriendje van Elsbeth was een neger.

RENATE: O ja natuurlijk, ze heeft een tijdje verkering gehad met zo'n grote sterke neger. Hoe heette hij ook al weer?

SIMON: Zwarte Piet.

KATJA: Nee, hij heette George en het was een hele goeie vent.

SIMON: O ja..... dus jij zag hem wel zitten?

ALFONS: Hoe kwam ze nou toch aan een neger?

RENATE: Van dansles. Ja, toen zaten er ook al negers op dansles. En daar kregen ze verkering.

KATJA: Het was wel een héél korte verkering.

SIMON: Het was zogezegd een eendags-neger.

RENATE: *(lacht, Alfons kijkt verstoord)* Ja dat kun je wel zeggen, Elsbeth was gek op hem en hij op haar. Maar pap en mam waren fel tegen. Ze wilden absoluut niet dat Elsbeth met hem om ging. En wij plaagden haar altijd. Zo van: Hé Elsbeth, zie je hem wel staan in het donker? En hij had ook van die lippen....hoe zal ik zeggen.... van die....eeeh.... nou ja... en dan vroegen we: zoent hij lekker? *(lacht)*

ALFONS: *(geschokt)* Zei jij dat echt, Renate? Dan vind ik nou niks voor jou. Ik bedoel dat zijn toch heel discriminerende opmerkingen. Ik vind trouwens dat jullie allemaal nogal negatief doen over onze zwarte medemens.

KATJA: Maar hij had wél van die lekkere zoenlippen.

ALFONS: Verdorie, ik vind dat dit soort opmerkingen echt niet kunnen in deze tijd. Renate ik schaam me voor je! Echt waar!

RENATE: *(lichtelijk in paniek, loopt naar Alfons)* Sorry Alfons, maar ik was nog jong en onbezonnen. Echt waar, zoiets zou ik nu nooit meer zeggen, echt waar, echt waar. Dat weet je toch wel, Alfonsepons. Je kent me toch. *(Alfons zucht)* Geloof je me nou, Alfonsepons?

ALFONS: *(vaag)* Ja.

RENATE: *(bijna wanhopig)* Nee, je moet duidelijk 'ja' zeggen. Geloof je me nou?

ALFONS: Ja, mijn Beertje. *(zoent haar)*

KATJA: *(lomp)* Zeg, om nog even op die George terug te komen: volgens mij heeft Elsbeth het nooit met hem gedaan.

SIMON: Katja... hou je een beetje in, wil je.

KATJA: Ze kreeg trouwens niet de kans om met George in bed te duiken, want pap en mam hebben hem vrij snel buiten geschopt. Die waren anti-neger. Elsbeth heeft nog dagen liggen janken op haar kamer.

RENATE: Pap en mam werden er stapelgek van, dat weet ik nog wel.

KATJA: Wij ook, mijn God wat kon dat kind hysterisch doen.

RENATE: Toen hebben ze Elsbeth naar de Wadden gestuurd....

KATJA: Ameland...

RENATE: ...naar een of andere onduidelijke tante. Om even afstand te nemen.

KATJA: Ik was stik jaloers.

ALFONS: De Waddenzee wordt op dit moment ernstig bedreigd.

KATJA: Ik weet nog dat pap en mam haar gingen opzoeken met de trein. Wij mochten niet mee. Dat werd te duur, zeiden ze. En Elsbeth ondertussen lekker rondsoppen over het Wad.

RENATE: Ze heeft daar minstens een half jaar gezeten.

ALFONS: Ik vind dit eerlijk gezegd allemaal niet zo aardig. Ik bedoel... we zijn hier op het feest van Elsbeth en jullie doen zo.... Hoe zal ik het zeggen...zo negatief over haar.

KATJA: Maar zij mocht naar Ameland, wij niet.

SIMON: Aaah.... In de categorie 'oud zeer' behandelen we vandaag de eilanden: *(doet op kinderachtige toon Katja na)* Zij mocht naar Ameland en wij niet.

KATJA: Dat kind werd altijd voorgetrokken door pap en mam. Ik mocht nooit naar de Wadden, als ik een verbroken relatie had.

SIMON: Met dat aantal vriendjes wat jij hebt versleten had je er net zo goed kunnen gaan wonen.

ALFONS: Lijkt me heerlijk. Wij hebben onlangs nog ontzettend fijn gewandeld op Schiermonnikoog.

KATJA: Kun je daar dan wandelen? Drie stappen en je lazert in zee.

ALFONS: Nou ja... kijk, vanaf de boot loopt er een prachtig pad naar de Kobbeduinen en van daaruit...

SIMON: Zeg jongens, niet om het een of ander, maar ik begin me nu toch ook langzamerhand af te vragen waar ons Elsbethje blijft.

ALFONS: Ik ook. Maar weet je wat, ik moet toch nog even teruglopen naar onze auto. Want ons gezamenlijk cadeau ligt er nog in en onze wandelschoenen en onze kussens en dan zal ik meteen kijken of ik Els.....

SIMON: Kussens?

RENATE: Wij nemen altijd onze eigen kussens mee, zélf als we een lange afstandspad lopen. Grappig hè, zonder die dingen kunnen wij echt niet slapen.

ALFONS: *(lachend)* Het is altijd wel een heel gedoe hoor, om dat allemaal in je rugzak te proppen. Maar beperken we ons altijd drastisch wat de kleding betreft. Niet te veel onderbroeken en zo meenemen.

SIMON: Loop je dan dagen in dezelfde onderbroek? En die andere wandelaars maar denken: wat stinkt het de laatste tijd toch op het Pieterpad!

ALFONS: (*lacht*) Natuurlijk niet! We doen tussendoor regelmatig een handwasje! Nee Simon, maak je geen zorgen, iedere dag een schone onderbroek!

SIMON: Gelukkig maar!

RENATE: Ik loop wel even met je mee, Alfonsepons. Het is anders best een heel gesjouw met die kussens en die schoenen en het cadeau.

KATJA: Is het nog gelukt met dat cadeau?

ALFONS: Nou en of.

RENATE: Het is prachtig. Elsbeth zal er blij mee zijn.

SIMON: Ik zou zeggen jongelui: op naar de kussens en fijne wandeling!

RENATE: Tot zo. (*Renate en Alfons af*)

Scène 2

Simon loopt wat rond, kijkt in het kastje, mompelt iets van 'Ah, hier staan de borden' en gaat aan tafel zitten. Zijn stoel is wat wankel. Stille.

KATJA: Wat een klóten huisje!

SIMON: (*zakelijk*) Beetje positief graag. We moeten hier wel het hele weekend zitten.

KATJA: Ja, samen met de heilige Elsbeth en niet te vergeten: Alfonsepons en Beertje.

SIMON: Als je zo begint, kunnen we beter meteen vertrekken.

KATJA: Dat lijkt me een goed idee, want ik heb geen zin om hier nog langer in deze kringloopwinkel rond te hangen. Dus ik zou zeggen: aftaaien maar.

SIMON: Dat kunnen we niet maken.

KATJA: Moet je die bank hier zien. Zitten allemaal vlekken in. Wie weet wat ze op dat ding allemaal hebben uitgespookt.

SIMON: Dat zijn geen vlekken, Katja, Dat is het motiefje in de stof.

KATJA: Raar motiefje. Voor mij zijn het zaadvlekken. Ga ik het hele weekend bovenop zitten. Wie weet, helpt het.

SIMON: Wat zijn we weer geestig.

KATJA: Hier....zit zelfs een kromme spijker in de leuning. Wat is dit voor ballentent. Kon Elsbeth verdomme niks beters krijgen?

SIMON: Je weet dat ze het niet zo breed heeft sinds ze is afgekeurd.

(Katja staat op en wil afgaan) Wat ga je doen?

KATJA: Even de slaapkamers bezichtigen.

SIMON: Neem dan meteen die koffer mee.

KATJA: *(pakt koffer en gaat af)* Wel zwaar zegen dan hebben we nog niet eens onze kussens meegenomen.... Kun je nagaan, mijn Beertje. *(Simon kijkt om zich heen. Dan wiebelt hij op zijn stoel. Een poot is korter. Tegen de muur staat nog een andere stoel, Simon probeert die even uit. Deze is goed. Hij ruilt hem om met de wiebelstoel en gaat op de bank zitten. Katja op)* Die slaapkamers zijn hélemaal Leger des Heils. Alleen maar stapelbedden. *(als een kind)* Ik wil boven! Ik wil boven! Ik wil boven!

SIMON: Ja hoor, jij mag boven.

KATJA: En meneer en mevrouw Alfonsepons hebben meteen maar de grootste kamer ingepikt. *(loopt andere kant af, onderwijl)* En in de douche kun je je kont niet keren. *(vanuit de keuken)* De keuken is trouwens ook eeeeerg basic. En de ijskast is leeg!

SIMON: *(roept)* Ik neem aan dat Elsbeth het een en ander meeneemt. Dat stond toch ook in de mail die ze ons stuurde. "Voor hapjes en drankjes en eten wordt gezorgd".

KATJA: *(op)* Dat zal wel één zak borrelnootjes, vijf pizza's en één fles pleegzuster bloedwijn worden.

SIMON: Ik heb voor alle zekerheid een kratje pils achter in de auto gezet. Ik dacht: Elsbeth hoeft niet overal voor op te draaien.

KATJA: *(gaat op de wiebelstoel zitten die tegen de muur staat en wiebelt demonstratief)* Nou, als ik vijftig word, ga ik niet met mijn familie in een huisje zitten. En zeker niet in zo'n kuthuisje.

SIMON: Hou nou op. Ik vind dit ook niks, maar zo zien we elkaar tenminste weer eens. Sinds jullie moeder dood is, is dat nauwelijks meer voorgekomen. Vroeger kwamen we minstens twee keer per jaar bij elkaar.

KATJA: Dat was dan ook twee keer te veel.

SIMON: Jij hébt tenminste nog familie.

KATJA: Ach, gaan we zielig doen. Zie daar: *(theatraal)* de zielige Simon. Enig kind. Ouders stierven jong, kleine Simon bleef eenzaam achter... werd opgevoed door enge tante. Hou toch op man. Ik geloof dat we elkaar tien minuten kenden, toen had je het mij al verteld: de Simon Soap. En ik trapte er nog in ook. Wat vond ik je toen zielig.

SIMON: Heb jij al een borrel op soms? *(maakt haar beautycase open)*

KATJA: Blijf daar vanaf, verdomme! *(springt op en trekt de case weg maar Simon grist er nog net een zakflacon met drank uit)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto